

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Dobos Istvánügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. felszámoló 1 által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perében - amely perbe dr. képviselő ügyvéd által képviselt Alperesi beavatkozó (alperesi beavatkozó) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2018. szeptember 18-án kelt 38.G.40.149/2018/19. számú ítéletével szemben az alperesi beavatkozó 21., az alperes 22. sorszáma alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltségre is kiterjedően megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint jogtanácsosi, a beavatkozónak 30.000 (harmincezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból, valamint a beavatkozónak további 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetékből álló együttes első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizesse meg az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2016. március 17-én indított keresetet az alperessel szemben, amelyben kérte, hogy az elsőfokú bíróság helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának Cg...-.../... számú végzését.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítását irányult, és a beavatkozó csatlakozott az alperes védekezéséhez.

Az elsőfokú bíróság ítéletével hatályon kívül helyezte a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2016. február 9-én kelt 53. sorszámu végzését, egyidejűleg felhívta a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságát, hogy törvényességi felügyeleti jogkörében hivatalból törölje az 53. sorszámu végzéssel bejegyzett 8/3. és 1/4. rovatokat. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek bruttó 74.100 forint elsőfokú és bruttó 30.700 forint másodfokú perköltséget.

Ítéletének indokolásában idézte a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 65. § (1)-(3) bekezdéseit, a 78. § (1)-(2) bekezdéseit és a 77. §-át. Megállapította, hogy a felperes törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett tulajdonosi meghatalmazottja útján a változásbejegyzés iránti kérelemhez kapcsolódóan, ezért a keresetindítás joga megilleti. Idézte a Ctv. 1. számú melléklet I. pontját, a II/1. pontját és a 2. számú melléklet II/1. pontját, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 127. § (1) és (4) bekezdéseit, a 168. § (1) bekezdését, valamint a 170. §-át. Megállapította, hogy az ügyvezető által összehívott taggyűlés nem volt jogosult a határozatok meghozatalára, az ügyvezető kizárólag az alapító egyszemélyi döntése alapján járhatott volna el. A változás automatikus bejegyződése nem eredményezi, hogy a Ctv. 65. §-a szerinti eljárást a perindításra jogosult ne indíthassa meg, és a jogait ne érvényesíthesse, mert a forgalombiztonságra figyelemmel a jogszabálysértés kiküszöbölése a cél. Az ügyvezető és a jelenleg bejegyzett tag az

elállást tartalmazó nyilatkozatát és a taggyűlési meghívót nem a felperes cégnyilvántartás szerinti pontos címére küldte meg. Kiemelte, hogy ha az átruházás cégjogi következményei már beálltak, az üzletrész-átruházási szerződést ex tunc hatállyal nem lehet felbontani. A felperes egyedüli tagságával 2008. szeptember 3-a óta működő alperes határozatait, az általa választott ügyvezető tevékenységeit, intézkedéseit nem lehet utólag érvénytelennek tekinteni, ezért az üzletrész átruházási szerződés csak a jövőre nézve szüntethető meg. A Ctv. 65-67. §-a szerinti perben - figyelemmel a 78. § alkalmazására - csak abban a kérdésben lehetett állást foglalni, hogy a cégbírósághoz benyújtott okiratok tartalma alapján megállapítható-e, hogy az ügyvezető az üzletrészt megszerezte. Az üzletrész átruházási szerződés felbontásának hatálya meghaladja a cégeljárás kereteit, így a cégbírósági eljárásban és a perben nem volt vizsgálható, ezért az elévülési kifogás sem bírálható el. Megállapította, hogy a végzés alapját képező iratok jogszabálysértőek, ezért a végzést a Ctv. 66. § (3) bekezdésére figyelemmel hatályon kívül helyezte. Mellőzte a cég felhívását a törvénysértő állapot megszüntetése iránt, mert a cég felszámolás alatt áll, és a felszámolónak erre nincs jogköre.

Az alperes és a beavatkozó az ítélet elleni fellebbezésükben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték. Ennek sikertelensége esetére indítványozták a bejegyző végzés hatályában fenntartását.

Kiemelték, hogy a felperes tulajdonosi meghatalmazottjaként fellépő személy (a továbbiakban: kérelmező) a felperestől vagy annak bejegyzett képviselőjétől nem csatolt meghatalmazást a törvényességi felügyeleti eljárásban. Az elsőfokú bíróság tényállása hiányos, mert nem vizsgálta, hogy a kérelmező által benyújtott törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása iránti kérelem megfelelt-e a Ctv. 77. § (1) bekezdésének. Tekintettel arra, hogy a kérelmező nem igazolta a képviseleti jogosultságát, a felperest a keresetindítás joga nem illette meg. A törvényességi felügyeleti eljárásban a kérelmet érdemben nem bírálták el, és nem döntöttek abban sem, hogy a kérelmező jogosult volt-e a tulajdonos meghatalmazottjaként eljárni. Mindezek miatt az elsőfokú bíróság nem juthatott volna arra a következtetésre, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás a pert érintő változásbejegyzés iránti kérelemhez kapcsolódóan indult meg. A felperest a keresetindítási jog nem illette meg, és az elsőfokú bíróság abban is tévedett, hogy az ügyvezető nem volt jogosult a taggyűlés összehívására. A felperessel kötött üzletrész adásvételi szerződéstől az ügyvezető elállt, ezt a felperessel közölte, így az elállás a szerződést a keletkezésére visszamenő hatállyal megszüntette. Ennek következtében az ügyvezető már a társaság egyik tagjának minősült, míg a másik a felperes volt. Az alperes a taggyűlés összehívásának időpontjában nem egyszemélyes gazdasági társaság volt, így erre tekintettel az ügyvezető kizárólagos jogosult volt a taggyűlés összehívására, és a megismételt taggyűlésen jogszerűen hozhatott tagként határozatot.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira hivatkozott.

Idézte a Ctv. 77. § (1) bekezdését. Előadta, hogy a kérelmező a törvényességi felügyeleti eljárás iránti kérelem benyújtásánál úgy járt el, mint akinek jogi érdeke függ az ahhoz, hogy megakadályozza a törvénysértő cégjegyzéki adat bejegyzését. Saját nevében és saját javára járt el, ezért képviseleti jogának igazolására nem volt szükség. Ettől függetlenül becsatolta a felperes jelenlegi igazgatójának, illetve tulajdonosának utólagos hozzájárulását. Ez utóbbi tekintetében az alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő, ezáltal szükségtelen volt az utólagos jóváhagyás benyújtása az elsőfokú eljárásban. A társaság 2008. szeptember 3-án egyszemélyessé vált, amelynél taggyűlés nem működik, a hatáskörébe tartozó kérdésekben az alapító, az egyszemélyi tag dönt.

Az alperes és a beavatkozó hivatkoztak arra is, hogy a jóváhagyó nyilatkozatot tartalmazó okirat nem vehető figyelembe, mert az a törvényességi felügyeleti eljárás jogerős befejezése után készült.

A beavatkozó azt is előadta, hogy a törvényességi felügyeleti eljárásban eljáró álképviselő nyilatkozatainak jóváhagyására a felperesnek csak az elsőfokú eljárásban lett volna lehetősége, ezt a másodfokú eljárásban a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 235. §-a alapján már nem teheti meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján nem volt az alperes és a beavatkozó fellebbezésével nem érintett jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet teljes egészében bírálta felül.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetésével és az érdemi döntésével a másodfokú bíróság az alábbi indokok miatt nem értett egyet.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének tényállásban helyesen állapította meg, hogy a törvényességi felügyeleti eljárást a kérelmező indította, azonban a másodfokú bíróság nem ért egyet azzal a következtetéssel, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás megindítása iránti kérelmet a felperestől származó hatályú jognyilatkozatnak minősítette.

A cégbíróságnál 2015. április 22-én dr. O. Z. kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárást. Önmagát tulajdonosi meghatalmazottként tüntette fel, azonban a felperes nevében történő eljárását nem igazolta olyan okirattal, amely meghatalmazotti minőségét, illetőleg az annak alapjául szolgáló jogviszonyt tanúsította volna (Pp. 67. és 69. §). A törvényességi felügyeleti eljárás irataiból nem állapítható meg, hogy a kérelmező azt milyen felhatalmazás alapján indította meg, és a felperes sem adott elő olyan tényt, amelyből az következne, hogy a kérelmező az eljárás alatt a Ctv., illetőleg a Pp. szabályai alapján jogosult volt a felperes nevében eljárni és hatályos nyilatkozatokat tenni. A felperes a fellebbezési ellenkérelemben maga hivatkozott arra, hogy a kérelmező képviseleti jogának igazolására azért nem volt szükség, mert a saját jogi érdeke folytán indította meg az eljárást, ezért saját nevében és saját javára járt el. Mindezek alapján a másodfokú bíróság sem állapíthatta meg, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás kérelmezője a felperes volt. A kérelem elutasításával lezárult törvényességi felügyeleti eljárás alanyainak személyére kiható változást a több évvel később kiállított írásbeli jóváhagyás sem eredményezhet, ezért a másodfokú eljárásban benyújtott nyilatkozat értékelése sem vezethet a felperesre kedvezőbb döntésre, így a Pp. 249. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 235. § (1) bekezdésében írt korlátozást a másodfokú bíróságnak nem kellett mérlegelnie.

A Ctv. 65. § (1) bekezdése értelmében a kérelemnek helyt adó változásbejegyzési végzés vagy az annak meghozatala alapjául szolgáló iratok jogszabályba ütközése miatt az ügyész, illetőleg az indíthat pert a végzés hatályon kívül helyezése iránt a cég ellen, akire a végzés rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés őt érintő része vonatkozásában. Ezt meghaladón a Ctv. 65. §-ában meghatározott perindítási jog kizárólag a törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményező kérelmezőt illeti meg abban az esetben, ha a kérelmező törvényességi felügyeleti kérelmét a cégbíróság elutasítja [Ctv. 78. § (2) bekezdés]. Nem vitás tény, hogy a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának a Cg...-.../.... számú végzése a felperesre rendelkezést nem tartalmaz, így a pert a felperes a Ctv. 78. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján csak abban az esetben indíthatta volna meg, ha az általa kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban kérelmezőnek minősül. Miután a perrel érintett változásbejegyzés iránti eljárást érintő törvényességi felügyeleti eljárásban a felperes nem minősül kérelmezőnek, a Ctv. 78. § (2) bekezdése alapján nem illeti meg a jogosultság

arra, hogy az alperessel szemben olyan változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezését kérje, amely rá vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz.

A kifejtett indokok alapján a felperest az általa érvényesített jog nem illeti meg, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

A fellebbezések eredményesek voltak, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles az alperesnek és a beavatkozónak az első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségeket megfizetni. A másodfokú bíróság az alperest és a beavatkozót megillető jogtanácsosi és ügyvédi munkadíj mértékéről a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján a kifejtett érdemi tevékenység figyelembevételével döntött.

Budapest, 2019. március 27.

Dr. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit
előadó bíró

Dr. Pusztai Anita
bíró